

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੩ ॥

Wadahans, Third Mehl:

ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥

Those who are separated from their Beloved Husband Lord weep and wail,
but my True Husband Lord is always with me.

ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥

Those who know that they must depart, serve the True Guru, and dwell upon
the Naam, the Name of the Lord.

ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

They dwell constantly upon the Naam, and the True Guru is with them; they
serve the True Guru, and so obtain peace.

ਸਬਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ ॥

Through the Shabad, they kill death, and enshrine the True Lord within their
hearts; they shall not have to come and go again.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥

True is the Lord and Master, and True is His Name; bestowing His Gracious
Glance, one is enraptured.

ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੧॥

Those who are separated from their Beloved Husband Lord weep and wail,
but my True Husband Lord is always with me. ||1||

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੁ ਉਚਾ ਹੈ ਕਿਵ ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥

God, my Lord and Master, is the highest of all; how can I meet my Dear
Beloved?

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

When the True Guru united me, then I was naturally united with my Husband
Lord, and now, I keep Him clasped to my heart.

ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰੇ ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥

I constantly, lovingly cherish my Beloved within my heart; through the True
Guru, I see my Beloved.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ॥

The cloak of Maya's love is false; wearing it, one slips and loses his footing.

ਪਿਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥

That cloak is true, which is dyed in the color of the Love of my Beloved; wearing it, my inner thirst is quenched.

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਉਚਾ ਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥

God, my Lord and Master, is the highest of all; how can I meet my Dear Beloved? ||2||

ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥

I have realized my True Lord God, while the other worthless ones have gone astray.

ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥

I dwell constantly upon my Beloved Husband Lord, and reflect upon the True Word of the Shabad.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥

The bride reflects upon the True Shabad, and is imbued with His Love; she meets with the True Guru, and finds her Beloved.

ਅੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥

Deep within, she is imbued with His Love, and intoxicated with delight; her enemies and sufferings are all taken away.

ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕੰਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥

Surrender body and soul to your Guru, and then you shall become happy; your thirst and pain shall be taken away.

ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥੩॥

I have realized my True Lord God, while the other worthless ones have gone astray. ||3||

ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੇ ॥

The True Lord Himself created the world; without the Guru, there is only pitch darkness.

ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੇ ॥

He Himself unites, and causes us to unite with Him; He Himself blesses us with His Love.

ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੇ ਸਹਜਿ ਵਾਪਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ॥

He Himself blesses us with His Love, and deals in celestial peace; the life of the Gurmukh is reformed.

ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰੇ ॥

Blessed is his coming into the world; he banishes his self-conceit, and is acclaimed as true in the Court of the True Lord.

ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥

The light of the jewel of spiritual wisdom shines within his heart, O Nanak, and he loves the Naam, the Name of the Lord.

ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੇ ॥੪॥੩॥

The True Lord Himself created the world; without the Guru, there is only pitch darkness. ||4||3||